

pro rata temporis pertineant ad episcopum translatum, 390. Clericus resignans beneficium lucratur omnes fructus ejus ad resignationem perfectam maturos, etc., 424. Limitatur istud in fructibus mensæ capitularis adhuc indivisis annorum præcedentium, *ib.* Post resignationem jam perfectam nequit resignans percipere fructus beneficii, 422. Et si secus attentaverit, tenetur ad restitutionem, *ib.* Cui talis restitutio sit facienda, *ib.* Fructus pendentes beneficii, an pro rata temporis sint dividendi inter resignantem, et resignatarium, *ib.* Spectato jure communi fructus illi non sunt dividendi, sed debentur Ecclesiæ, aut successori, *ib.* In praxi tamen oportet attendere ad specialem locorum consuetudinem, 423. Ad evitandas lites potest inter resignantem, et resignatarium antea fieri liquidatio certæ portionis fructuum, *ib.* Neque tale pactum censetur simoniacum; cur, *ib.* Fructuum nomine, qui intelligantur, *ib.* Corollarium de pretio seminis, atque impensarum, per successorem solvendo, *ib.* De divisione fructuum inter hæredes defuncti, et inter successorem in beneficio, quid dicendum, *ib.* Congrua portio de fructibus beneficii, qua ratione debeat assignari vicario perpetuo, 531.

Fructus generatim, qui, II, 406. Fructuum appellatione in jure, qui veniant, *ib.* Obligatio restituendi fructus rei alienæ, qualiter intelligenda, *ib.* Inter fructus continetur collatio beneficiorum ecclesiasticorum, *ib.* Fructus alii sunt naturales, alii industriales, *ib.* Fructus civiles non constituunt tertiam fructuum speciem, sed reducuntur ad industriales, *ib.* Fructus naturales, *ib.* Et fructus industriales, qui, *ib.* In dubio quales sint, iudicis arbitrio est discutiendum, 407. Lac, et lana in pecoribus, an sint fructus industriales, vel naturales, *ib.* Fructus percepti, *ib.* Fructus percipiendi, *ib.* Fructusque consumpti, qui, *ib.* Fructus rei ablatae una cum ipsa, et omnia damna illata, an et qualiter teneatur restituere spoliator, 408. Vide infra *Spoliator violentus*. Fructus ex re aliena perceptos tenetur restituere possessor malæ fidei, licet violentus non sit, 409. Imo et eos, qui a domino percipi potuissent, *ib.* Fructus industriales ex re aliena perceptos, et nondum consumptos, utrum bonæ fidei possessor restituere teneatur, *ib.* Utrum is lueneretur fructus naturales, 411. Vide infra *Possessor bonæ fidei*. Fructus bonæ fidei ex re aliena percepti, et jam consumpti, an debeant restitui, quando ex eis possessor non est factus locupletior, 413. Utrum fructus tum naturales, tum industriales ante litis contestationem consumptos, teneatur bonæ fidei possessor restituere, quando ex eis factus est locupletior, 413. Vide infra *Possessor bonæ fidei*. Fructus et commoda rei venditæ, ad quem pertineant? Vide *Emptionis, et Venditionis periculum, et commodum*.

Fructus grossi et fructus præbendæ quid, III, 432.

Fructuum nomine quid veniat, IV, 311. Fructuum sequestratio. Vide infra *Sequestratio*.

FUGA post patratum scelus, facit præsumptionem contra fugientem, III, 454. Nisi appareat alia rationabilis causa discedendi, 455.

FUGIENTES e carceribus vel manibus satellitum ad loca sacra gaudent asylo, V, 251.

FUNDATIO beneficii. Vide *Beneficium erectio*. Fundare Ecclesiam quis dicatur, V, 411. Fundator beneficii, an et quas possit condiciones in limine foundationis apponere, III, 483, 533.

FUNDUS dotalis non potest vendi, VII, 93.

FUR a die commissi furti semper est in culpabili mora restituendi, VII, 64. Fur clericus præter præfatas pœnas deponitur, VI, 418. Fures non gaudent asylo, V, 238. Fures quinam sint? Vide *Furtum*.

FURTUM connumeratur inter crimina excepta, et quomodo, II, 485. Furtivæ res præscribi non possunt; et in quo sensu, III, 229. Furtum proprie quid, a quibus et quomodo fiat, VI, 410. Definitur furtum, *ib.* Debet esse actualis acceptio fraudulenta, *ib.* Lucrificandi causa, 411. Rei alienæ, *ib.* Mobilis, *ib.* Datur etiam furtum ususfructus, et possessionis, ut in deposito pignore, commodato, *ib.* Furti rei sunt, qui ad illud consulunt, juvant, *ib.* Item qui rem furtivam scienter emunt, vel alias recipiunt, *ib.* Qui furem positive occultant, 412. Si res furtiva aliunde recuperari potest, nullus tenetur furem indicare, nisi legitime interrogetur, *ib.* Filiusfamilias rem a patre, et uxor a marito auferens committunt furtum, *ib.* Actione tamen furti non tenentur, *ib.* Bene vero, qui ope, aut consilio furtum illorum secundant, *ib.* Qui rem alicubi inventam accipit animo retinendi, fur est: non item, si accipit, ut domino cognito restituat, *ib.* Inventor rei alienæ tenetur de domino indagare, 413. Et per tempus expectare, *ib.* Ac quamdiu, et usque dum dominus compareat, *ib.* Furtum non committit, qui in extrema necessitate quid aufert, *ib.* Creditor rem sibi debitam clam auferens in foro externo, non item in foro interno, habetur pro fure, 414.

Furti pœnæ in ordine ad solvendum, quæ, *ib.* Domino, et ejus interest, competit actio furti, *ib.* Etiam contra impuberem, nec non contra consulentes, et auxiliantes, *ib.* Competit insuper vindicatio rei contra quemvis possessorem, 415. Et conditio furtiva, *ib.* Inter criminales pœnas furti est etiam infamia, *ib.* Et mors, non quidem antiquo, bene vero novo jure, *ib.* Furti magni et parvi, simplicis et non simplicis, pœna prima vice, 416. Secunda vice, *ib.* Tertia vice, *ib.* Violenti furti pœna, *ib.* Utrum possit quis ob furtum prima vice commissum ad mortem condemnari, *ib.*

Furtum sacrilegum, quid, 418. Et pœnæ illius, quando cum violentia, vel effractione, *ib.* Et sine hac committitur.

Furto ablatorum restitutio non fisco, nec iudici, nec officialibus ejus, sed domino fieri debet, 416.

Et quidem jure divino, ac canonico, 417. Ad quam faciendam episcopus furem compellere potest, sicut et scientes rem furtivam, ut revelent, *ib.* Furtum etiam inducit infamiam, *ib.* Et irregularitatem, 418. Si est notorium, *ib.* Prin-

ceps sæcularis potest abolere infamiam furis, non item irregularitatem, *ib.*

FURIOSUS non potest stare in iudicio, II, 191. Non potest contrahere matrimonium, VII, 186. Furiosi confessio non valet, II, 470.

G

GABELLA quid, V, 146. Solus princeps eam imponere potest, 147. Et quando, *ib.* Ab ea solvenda, an et quando immunes sint, 281.

GALLICUS MORBUS an, et quando solvat sponsalia, 364.

GENERI per speciem derogatur, VII, 83. Genus et species quamnam dicantur in sensu philosophico et juridico, 76, 82.

GERMANI, et consanguinei qui, IV, 292.

GERMANIÆ consuetudo, et praxis exigendi quinque pro centum, an, et quando sit licita, ac valida, VI, 429.

GLOSSA, quantæ sit auctoritatis, I, 34. Ejus auctoritas est magna, *ib.* Non tamen habet vim legis, *ib.* Quam opinionem ex pluribus allegatis præsumatur approbare, 35.

GRADUS affinitatis quomodo computentur et cognoscantur, V, 471. Gradus consanguinitatis quid, 462. Computatio ejusdem de utroque jure, *ib.* Regula computandi, et cognoscendi gradus consanguinitatis in quavis linea, 464. Gradus propinquus seu propinquitas debet exprimi in supplicatione, 574. Probatur multipliciter, *ib.* Episcopus graviter peccat, et nulliter agit, si exequitur dispensationis litteras non expresso gradu propinquo obtentas, 575. Si non exprimitur, debet peti Bulla declaratoria, illum non obstare, 576.

Gradium computatio pro matrimonio, et successione hæreditaria, et quomodo in utroque jure fiat, et observetur, IV, 533.

GRÆCORUM objectiones contra processionem

Spiritus sancti a Filio, dissolvuntur, I, 62. Græcorum status ante et post schisma, 64.

GRASSATOR VIARUM quis sit, et quando careat asylo, V, 238. Grassatores viarum, et latrones, quibus pœnis subsint, VI, 407.

GRATIA Papalis an perficiatur ex sola signatura, I, 228. Gratiam factam, et gratiam faciendam, quæ rescripta censeantur continere, 263. Gratia facta non expirat morte concedentis, etiam re integra, *ib.* Secus dicendum de gratia facienda, *ib.* Vide infra *Rescripta gratiæ*. Gratia facta, facienda, et expectativa in materia beneficiorum quid, III, 492, 494. Expectativa quid, et quomodo prohibita, IV, 41. Potest fieri a Papa, non item ab episcopo, *ib.* Gratia mera et libera non committit vitium in acceptance personarum, unam alteri præferendo, VII, 41.

Gratia alicui concessa non debet trahi ab aliis in exemplum, 170.

Gratiæ novæ non extinguunt veteres, 139.

Gratiam faciendi seu jus aggratiandi habet supremus princeps, 42. Ob gratiam alicui concessam, non est in ejus dispendium retorquendum, et contra, 139, 141.

GRATITUDINIS causa dare temporale, vel præstare temporale pro spirituali, an, et quando sit simoniacum, VI, 152, 153.

GRAVAMEN per sententiam diffinitivam irreparabile, exemplificatur, III, 305.

GUARDIANI fratrum minorum censentur esse in dignitate ecclesiastica, sicque possunt esse delegati Papæ, I, 533.

H

HABITATIO quid, III, 243.

HABITUS clericorum. Vide *Clericorum obligatio quoad habitum*.

Habitus infidelium potest assumi a religiosis, qui ad eos mittuntur, III, 389. Habitus novitiorum egrediendi non restituitur sed pretium ejus, V, 31. Habitus novitiorum est triplex, 43.

HÆREDITAS quid, IV, 468. Tota vocatur as, 474. Dividitur in duodecim uncias, et partes, certa nomina habentes, *ib.* Hæreditas delata quid,

145, 496. Hæreditas an, et quando vendi possit, 144. Hæreditatis nomine quæ veniant, 145.

Hæreditatis portio quid, 494. Hæreditatis aditio, et immixtio quid, *ib.* Hæreditatis aditio quomodo fiat, et fieri præsumatur, *ib.* Hæreditatem adire potest, qui se obligare valet, 495. Dummodo hæreditatis sit ei delata, *ib.* Aditio hæreditatis habet plures effectus, *ib.* Quatuor enumerantur *ib.* Hæreditatis repudiatio et abstentio quid, 496. Repudiare hæreditatem potest, qui eam acquirere

potest, *ib.* Qui semel hæreditatem adiit, eam repudiare amplius non potest, et contra, *ib.* Limitatur in hærede suo, *ib.* De repudiatione hæreditatis facta a prælato sine consensu capituli, remissive, 497. Hæreditatis possessio quomodo acquiratur, 493. Hæreditatis renuntiatio. Vide *Renuntiatio hæreditatis*. Hæreditas in jure honor vocatur, VII, 170.

HÆRES censetur esse eadem persona cum testatore, I, 239.

Hæredis et defuncti persona. in jure censetur esse una, et qualiter, II, 294. Hæredes, aliique successores, in quos transit instantia, tenentur jurare de calumnia, non obstante juramento prædecessoris, *ib.* Hæres censetur eadem persona cum defuncto, 420. Actiones personales transeunt ad hæredem; quæ, *ib.* Actio de dolo an transeat in hæredes, *ib.* Actiones illæ quæ veniunt ex delicto, ad hæredem non transeunt, nisi quatenus ad eum pervenit, *ib.* Hæres censetur eadem persona cum defuncto; ac proinde scriptura confitentis, probat contra ejus hæredem, III, 109. Pro hærede scribentis defuncti, an probet hujus liber rationum, 112. Hæres vasalli cur a principio soleat præstare personale juramentum, an transeat ad hæredes, 173. Vide infra *Juramenti promissorii obligatio*.

Hæres defuncti tenetur adimplere votum reale defuncti, 173. Idem dicendum de juramento reali Deo facto, *ib.* Pactum tibi factum, extenditur ad hæredem tuum, 176. Hæres succedit in universum jus defuncti, 203. Titulus *Pro hærede*, an sufficiat ad præscriptionem, 248. Possessio defuncti continuatur in hærede, 249. Vide infra *Præscriptio per defunctum*. Hæres succedit in omne jus defuncti, *ib.* An censetur eadem persona cum defuncto, *ib.*

Hæres quid, IV, 468. Alius est ab intestato, alius ex testamento, alius necessarius, alius voluntarius: alius suus, alius non suus, 469. Hæredes extranei et voluntarii qui olim, *ib.* Et qui nunc, *ib.*, 470.

Hæredes necessarii hodierno jure qui, 470. Hæres esse potest quisvis, qui non prohibetur, *ib.* Enumerantur plures, qui nequeunt esse hæredes, *ib.* Fratres minores hæredes institui non possunt, bene tamen legatarii, 471. Hæredes necessario instituendi, *ib.* Liberi et nepotes necessario debent institui tam in testamento paterno et ascendentium illius, *ib.* Quaræ materno, et ascendentium illius, *ib.* Maternam et ascendentium testamentum valet, si descendens in eo sit præteritus dummodo causa præteritionis sit inserta, 472. Non tantum liberi adhuc sui, sed etiam emancipati sunt necessarii hæredes, *ib.* Liberi illegitimi, naturales, ac spurii, an et quando institui possint, ac debeant, *ib.* Quid de his statuta Bavariæ, 473. Deficientibus descendentibus, ascendentes sunt necessarii hæredes. Testamentum parentum vel liberorum ob solam præteritionem nullum, valet quoad legata, *ib.* Fratres, et sorores nun-

quam sunt necessarii hæredes: possunt tamen impugnare testamentum, casu quo turpis persona instituatur, 474. Jus instituendi querelam contra inofficiosum testamentum competens fratribus, non competit eorum liberis, *ib.*

Hæredis institutio, 475. Ad institutionem hæredis nulla requiritur verborum formula, *ib.* Potest quis vel solus, vel cum alio institui in re certa, *ib.* Si solus instituitur, dicitur hæres ex asse, *ib.* Nec obstat, si testator expresse declaret, hæredem re certa sibi assignata debere esse contentum, 476. Quando plures instituuntur in re certa, capiunt singuli rem illam pure prælegati, in reliquo æqualiter ut hæredes asse succedunt, *ib.* Quando pluribus institutis extraneis, unus simpliciter, et universaliter, alius vero in re certa invenitur institutus, tunc hic venit loco legatarii, 477. Secus dicendum, si plures hæredes necessarii sint instituti, *ib.* Doctrina practica, *ib.* Hæredes necessarii debent institui titulo hæredis, 478. Quid juris si plures instituuntur hæredes, *ib.* Incerti hæredis institutio non valet, nisi ad causas pias, 479. Idem est de institutione hæredis, arbitrio alterius commissa, *ib.* Potest ex pluribus certis incertis instituendus alterius arbitrio committi, *ib.* Hæredis institutio etiam sub conditione fieri potest, *ib.* Hæredes extranei sub quavis conditione honesta, institui possunt, *ib.* Non item hæredes necessarii, 480. Institui tamen sub conditione de præsentibus, vel præteritis purificata possunt, *ib.* Condicio turpis, vel impossibilis appositæ hæredi extraneo habetur pro non adjecta: appositæ vero liberis annullat testamentum, *ib.* Institutio sub conditione honesta facta suspenditur, et deficiente conditione corrumpitur, *ib.* Limitatur in duobus casibus, *ib.*

Hæres fidei commissarius quid, 511. Hæres fiduciarius quid, *ib.* Hæres tenetur ad vota defuncti: et quomodo, V, 74. Hæredes profani ex testamento clericorum, an, et quando retinere possint bona ecclesiastica, IV, 459. Hæres, ad hæredes, et contra hæredes jura transeunt, 266. Hæredis institutio est de essentia testamenti, 383. Hæredes tenentur ad resarcienda damna a defuncto illata, VI, 452.

Hæres debet solvere debita defuncti, VII, 110. Hæres videtur esse eadem persona cum defuncto, 108. Hæres pro re legata condemnatus tenetur ad restitutionem fructuum post litem contestationem, 138.

HÆRESIS ET HÆRETICUS quid, VI, 234. Requiritur ad eam error in intellectu, et pertinacia voluntatis, *ib.* Externe negans fidem non est hæreticus, 235. Nec interne errans circa illam, si paratus est, se submittere iudicio Ecclesiæ, *ib.* Hæresis et hæretici quotuplices sint, 236. Hæresis alia est formalis, alia materialis, *ib.* De vulgo hæreticorum plurimi sunt materiales, *ib.* Hæresis formalis est externa, alia interna, seu materialis, *ib.* Externa alia occulta, alia publica, *ib.* Hæreses antiquæ et recentiores plurimæ enumerantur, et explicantur in specie, 237.

Hæresis, et hæreticorum absolutio a quo fieri possit. Vide *Absolutio ab hæresi*. Hæresis iudex non potest esse laicus, sed solus ecclesiasticus, 319. Etsi sola questio facta sit, 320. Ecclesiastici autem iudices in causa hæresis sunt Papa, *ib.* Episcopus respectu suorum diocesanorum, *ib.* Etiam regularium exemptorum, *ib.* Nisi obstet consuetudo, ut in Germania, *ib.* Vicarius generalis sine speciali mandato non est iudex in causa hæresis, 321. Bene vero capitulum Sede vacante, *ib.* Non tamen respectu exemptorum, *ib.* Inquisitores fidei, seu officium inquisitionis qualiter cum, vel sine episcopis sint iudices in causa hæresis, *ib.* Principes et iudices sæculares non possunt se immiscere in processum a iudice ecclesiastico contra hæreticos instituendum, vel jam institutum, sed debent illico exequi sententiam iudicis ecclesiastici, 323. Nec possunt prætere, videre prius processum ab ecclesiastico factum, 324. Possunt tamen sæculares hæreticos capere, et ad custodiam ponere, ad hoc ut eos tradant iudici ecclesiastico, *ib.* Ac etiam statuta facere in favorem, non item in præjudicium, processus ab ecclesiastico formandi, 325. In Germania non expedit, ut ecclesiasticus hæreticos sæculares temporarie, vel corporaliter puniat, *ib.*

Hæresis pejor est judaismo, et paganismo, 269.

Hæresis non est crimen mixti fori, sed mere ecclesiasticum, II, 229. Quid possint sæculares principes respectu criminis hæresis, *ib.* Hæresis an prohibetur per testes singulares singularitate adminiculativa, III, 28. In examine testium super crimine hæresis, præter notarium, adhibentur aliæ duæ discretæ personæ, 61. Hæresis quando privet asylo, V, 248.

HÆRETICI obligantur constitutionibus ecclesiasticis, I, 162. Solvuntur contraria, *ib.* Hæretici an, et qualiter censentur esse extra Ecclesiam, *ib.* Ac se habeant ut membra abscissa, *ib.* Hæretici an rescriptum impetrare valeant, 221. Hæreticorum consuetudines contra statum Ecclesiæ catholice sunt irrationabiles, ac invalidæ, 293. Hæretici ineligibiles ad beneficia ecclesiastica, 357.

Hæretici an, et quando gaudent asylo, V, 232. Hæretici tenentur ad leges Ecclesiæ, 423. Non obstante eorum consuetudine contraria, *ib.*

Hæreticorum matrimonia cum catholicis an, et quando valida sint, et licita, 385. Hæreticorum matrimonia sine præsentia legitima parochi et testium, an sint valida, V, 422. Sunt nulla in locis, ubi est promulgatum Tridentinum, *ib.* Affertur declaratio cardinalium, *ib.* Hæreticorum matrimonia cum impedimento ecclesiastico dirimente quocumque contracta, sunt nulla, *ib.* Solvuntur objectiones pro valore matrimonii hæreticorum facientes, 423. Matrimonia hæreticorum Augustæ, Ratisbonæ, in Anglia, Saxonia, Suevia, Prussia et Hollandia contracta, an valeant, *ib.* Hæreticorum matrimonia cum impedimento dirimente ecclesiastico contracta, sunt

nulla, 422. Hæreticorum matrimonia pleraque nulla: et quare, 436.

Hæretici pejores et perniciosiores sunt judæis et infidelibus, VI, 269.

Hæreticus, an, et quando sit, qui dubitat de fide, vel aliquo articulo ejus, 233.

Hæreticis communicare non liceat christianis, et qualiter, 241. Licet, si abest scandalum, et perversionis periculum, *ib.* Possunt etiam cum illis iniuri et contractus, non tamen matrimonium, *ib.*

Hæreticorum disputatio cum catholicis an fieri possit, 242. Laicis etiam doctis catholicis sub excommunicatione est prohibitum cum hæreticis disputare, *ib.* Quæ prohibitio tamen in pluribus locis usu recepta non est, *ib.* Clerici sufficienter docti bene disputare possunt cum hæreticis; et quomodo, *ib.*

Hæreticis prædicare non possunt laici, *ib.* Neque clerici sine licentia episcopi, 243.

Hæreticos ad loca catholica recipere, vel in illis eos tolerare non possunt principes catholici, sed tenentur potius (ordinarie loquendo) ipsos ubique repellere, expellere, et exterminare, 268. Extraordinarie tamen, ad evitandum majus religionis et Ecclesiæ catholice malum, recipi, et tolerari possunt, 270. Minime vero ad evitandum aliud malum, vel procurandum bonum temporale, 271. Doctrina practica ad propositum, *ib.* Recipi etiam et tolerari possunt, si per pacis, vel alium contractum, ex subjecto non invalidum, vel malum, id eis fuit permissum, *ib.* Quare in Germania tot existant et tolerentur hæretici, 272. Quid juris de pace religiosa catholicos inter, et hæreticos Passavii, Augustæ Vindelicorum, Osnabruggii, et Monasterii, *ib.* Bulla Innocentii X per extensum reprobans tractatum pacis Osnabruggensis, et Monasteriensis, *ib.* Hæreticos, vel infideles juvare in bello, vel ipsos pro auxilio invocare, vel foedus cum ipsis inire utrum possint principes catholici contra alios, præsertim catholicos, 275. Certum est id non licere cum conditionibus Ecclesiæ præjudicialibus, vel cum periculo gravis damni, Ecclesiæ inde emersuri, 276. Etiam si cæteroquin princeps catholicus habeat bellum justum, *ib.* Exempla practica ad propositum, *ib.* Solvuntur objectiones, 278. Quid facere debeat princeps catholicus, destitutus licitis auxiliis in causa belli, 279. Regulariter, et ordinarie loquendo, illicitum, et impium est, infideles, aut hæreticos pro auxilio vocare vel eos juvare, aut foedus cum illis inire, præsertim contra catholicos, 281. Dantur tamen casus extraordinarii, in quibus licet, 284. Ponuntur similes casus practici in specie, 285. Hæreticos subditos suos princeps catholicus bello expugnare debet si aliud medium deest, 287. Et contractus aut pactum legitimum non obstat, *ib.* Doctrina practica ad propositum, 288.

Hæreticis non subditis suis ob solam causam hæresis bellum inferre propria auctoritate princeps catholicus non potest, *ib.* Bene vero aucto-

ritate Papæ, *ib.* Hæreticorum pœnæ spirituales, 289. Enumerantur in compendio, *ib.* Inter quas est excommunicatio Papæ reservata, 290. Si hæresis est formalis, *ib.* Et externa, *ib.* Doctrina practica ad propositum de hæresi formula externa, *ib.* Eandem excommunicationem incurrunr credentes hæreticis, 291. Eorum receptores, *ib.* Fautores et defensores, *ib.* Et qui horum aliquem sepeliunt, 292. Hæretici publici et probabilius etiam occulti, sunt irregulares, *ib.* Hæretici omnes, eorumque fautores, etc., sunt inhabiles ad beneficia, et officia ecclesiastica, 293. Tenentur beneficium in hæresi receptum una cum fructibus dimittere, et restituere, *ib.* Si fuerunt notorii hæretici, *ib.* Quid de occultis, *ib.* Sunt insuper privati beneficiis prius obtentis, *ib.* Ad quam pœnam non requiritur sententia iudicis, declaratoria, *ib.* Bene vero criminis declaratoria, 294. Privantur insuper sepultura ecclesiastica, *ib.* Illi quoque qui ad preces, vel recommendationem hæreticorum obtinuerunt, privantur sic obtento, et sunt inhabiles ad alia, 296. Hæreticorum filii, et nepotes, quibus pœnis spiritualibus subjaceant, 294; sunt inhabiles ad officia, et beneficia ecclesiastica, *ib.* Nisi parentes eorum ante mortem se convertant, *ib.* Qui tamen, etiam conversi, manent inhabiles, 295. Sicut et conversorum filii si sunt de relapsis in hæresi parentibus, *ib.* Etiam in Germania, hæreticorum filii, et nepotes, etsi hi de catholicis parentibus veniant, *ib.* Nec jurant eos pacta, et fœdera pacis cum hæreticis in Germania inita, *ib.* Bene vero consuetudo, quæ tamen non ubique viget, 296. Filii hæreticorum sunt etiam privati beneficiis prius rite obtentis, *ib.* Non tantum si post, sed etiam, si ante lapsum parentum in hæresin, ea rite obtinuerunt, 297. Spiritualibus pœnis subjacent hæreticorum filii etiam ante lapsum parentum in hæresim, nati, *ib.* Quamvis nonnulli hos a pœnis immunes velint, 298.

Hæreticorum pœnæ temporales et corporales recensentur in compendio, *ib.* Et sunt infamia, *ib.* Cui subjacent etiam fautores hæreticorum, *ib.* Sunt insuper inhabiles ad officia, honores et actus civiles, 299. Alia eorum pœna est instabilitas activa, et passiva, *ib.* Etiam ad causas pias, et ante sententiam iudicis, *ib.* Privantur insuper patria potestate, *ib.* Amittunt dotem, et omnia privilegia mulieribus de jure competentia, 300. Confiscantur eorum bona, *ib.* Liberantur eorum servi, et filii ab obligatione, et fide hæreticis alias debita, 301. Etiam jurata, *ib.* Qui debet aliquid hæretico, non tenetur illi solvere, *ib.* Obligatur tamen fisco, *ib.* Fides tamen publica etiam hæreticis est servanda, 302. Et servata est Hussio in concilio Constantiensi, *ib.* Hæretici impenitentes ultimo afficiuntur supplicio et comburi debent, etiam clerici, *ib.* Quo afficiuntur hæretici relapsi etiam poenitentes, 303. Non relapsi vero, si statim, ac deprehendantur, poenitent, pœnam mortis evadunt, *ib.* Quatuor concurrentibus condi-

tionibus, 304. Subjacent tamen etiam poenitentes, perpetuis carceribus, *ib.* Cum damnatis ad carceres perpetuos hæreticis potest dispensari, *ib.* Et quomodo, 305. Hæreticorum filii, an, et quibus pœnis temporalibus, et corporalibus subsint, *ib.* Privantur omni successione, et hæresis paternis, *ib.* Nonitem successione ascendentium, collateralium, vel aliorum catholicorum, *ib.* Sunt etiam infames, 306. A reliquis tamen temporalibus, et corporalibus pœnis sunt immunes, *ib.* De filiis hæreticorum natis ante hæresim patris, remissive, *ib.* Hæreticorum librorum lectio, retentio, impressio, defensio. Vide *Librorum hæreticorum lectio, retentio, etc.*

Hæretici Lutherani laici in Germania immunes sunt a pœnis hæreticorum temporalibus, *ib.* Non item clerici, *ib.* Num etiam alii hæretici in Germania immunes sint a pœnis temporalibus, *ib.*

HERMAPHRODITI an, et quando, ac cum quo sexu matrimonium contrahere valeant, V, 476.

HIERARCHIA. Sicut in cœlesti hierarchia, ita et in ecclesiastica dantur gradus, et ordines ministrantium, II, 40.

HISTRIONIBUS, et spectaculis non possunt interesse clerici, III, 394.

HOMAGIUM quid sit, VII, 19. Aliud proprie seu stricte, aliud improprie tale, *ib.* Homagium pro re spirituali non debet præstari, *ib.* Nisi, improprie, late, *ib.* Homagium præstatur a clericis propter feuda sæcularia, 20.

HOMICIDIUM, unde sic dictum, II, 217. Homicidium proditorium quid sit, et quando privet asylo, V, 242. Ad illud requiritur, ut fiat nulla præcedente inimicitia, aut rixa, a vero, vel simulato amico, aut ad amicitiam specialiter obligato, 243. Occidens non inimicum, aut amicum negative a tergo, vel per alias insidias, gaudet asylo, 245. Recensentur plura exempla homicidii proditorii, *ib.* Homicidium in ecclesia, vel cœmeterio factum quando dicatur, et privet asylo, 239. Homicidium conjugis quando constituat impedimentum criminis. Vide *Impedimentum criminis ex machinatione in mortem.* Homicidium quid et quotuplex, VI, 343. Aliud est voluntarium, *ib.* Aliud casuale, *ib.* Aliud licitum et justum, aliud injustum, *ib.* Aliud simplex, 345. Aliud qualificatum, *ib.* Qualificatum dividitur in proditorium, assassinum, *ib.* Sacrilegum, *ib.* Parricidium, *ib.* Veneficum, seu veneficium, *ib.* Commisum ex insidiis, *ib.* Deliberatum, seu præmeditatum, *ib.* Casuale aliud est culpabile, aliud mere casuale, *ib.*

Homicidii injusti voluntarii pœna jure divino et humano est mors, *ib.* Et quidem gladio inferenda; si homicidium est qualificatum, exasperatur ultimum supplicium, 346. De jure canonico homicida laicus excommunicatur, et sentit alias pœnas, 346. Clericus homicida deponitur ab ordine, et officio incarcerationatur, vel mittitur ad triremes, *ib.* Est irregularis, et inhabilis ad beneficia, *ib.* Privatur rite obtentis, *ib.* Tenetur illud

ultra dimittere, 347. Ob iteratum homicidium degradatur, et traditur curiæ sæculari, *ib.*

Homicidium injustum mandans easdem cum homicida sentit pœnas, *ib.* Etsi mandatum revocet, si in tempore non innoscit mandatario, *ib.* Incurrit irregularitatem, si ipse mandatarius occidatur, *ib.* Vel mandatum verberationis excedens occidat, aut mutilet, *ib.* Si mors non sequatur, a pœnis immunis est, nisi homicidium assassinum mandet, *ib.*

Homicidium consulens efficaciter easdem cum homicida incurrit pœnas, 348. Etsi consilium revocet, *ib.* Nisi efficacibus rationibus id refutet, *ib.*

Homicidii cooperatores propinqui ordinarias pœnas incurrunr, *ib.* Quid juris, si constat, vel non constat, quisnam ex pluribus ad homicidium cooperantibus occiderit, *ib.* Et quid, si in rixa, subito exorta, quis occidatur, pluribus cooperantibus, 349.

Homicidium non impediens est irregularis, si impedire ex justitia tenetur, *ib.* Secus, si ex sola charitate tenetur, *ib.* Homicidium præcise approbans, seu ratum habens non est irregularis, 350. Solvitur objectio, *ib.*

Homicidii qualificati pœnæ, præter ordinarias, quæ, 351. Homicidii assassini pœnæ speciales gravissimæ, *ib.* Homicidii parricidii pœnæ, 352. Homicidii proditorii pœnæ speciales, 354. Homicidii sacrilegi pœnæ, 352.

Homicidium licite quando fieri possit. Vide *Occidere licite.* Homicidium licitum, seu justum, quando, et respectu quorum inducat irregularitatem. Vide *Irregularitas ex homicidio justo.* Homicidium injustum, ac casuale an, et quando inducant irregularitatem. Vide *Irregularitas ex homicidio injusto, vel casuali.* Homicidium quod fit a parentibus respectu filiorum et vicissim, pœnæque illius. Vide *Parricidium, abortus.* Homicidii casualis pœnæ ex opere licito nullæ sequuntur, 371. Bene vero ex opere illicito, et quæ, 374.

Pœnæ ex homicidio casuali in ebrietate commisso, 375. Homicidium sine animo occidendi se commisisse asserens debet probare, II, 75.

HOMO potest quadrupliciter considerari sicque utitur diverso jure, I, 7. Homines in sacra scriptura quandoque vocantur dii, quomodo, 75. Lapsus primi hominis ostenditur, 77. Cur solius hominis lapsi redemptio facta fuerit, non item Angelorum peccantium, 78. Omnes homines etiam infideles, sunt oves Christi, 164. Homines liberi, qui, 302. Ingenui et libertini, qui, *ib.*

HONESTA sustentatio. Vide *Sustentatio honesta,* V, 566. Honestas familia quæ dicatur, 608.

HONESTATIS PUBLICÆ impedimentum. Vide *Publicæ honestatis impedimentum.*

HONORES per gradum sunt conferendi, et acquirendi, VI, 478.

HORAS CANONICAS si clerici beneficiarii omitant, quomodo teneantur restituere fructus beneficii, I, 153.

Horæ canonicæ a solis novitiis in choro recitari possunt, V, 29.

Horis canonicis singulis diebus tenentur interesse canonici, III, 441.

Horas canonicas recitare tenentur excommunicati clerici, VI, 576.

HOSPITIUM RELIGIOSUM quid, et quotuplex, V, 244. An, et qualis ad ejus erectionem requiratur juris solemnitas, *ib.*

HOSTEM fallere stratagemate, est laudabile, fidem tamen illi datam violare non licet, II, 47. Si facto publico violatur per hostem pax, illico altera pars potest arma reassumere, *ib.* Secus, si ea violetur facto duntaxat privato, *ib.*

HUSSIO hæretico fides publica fracta non est in concilio Constantiensi, VI, 302.

HYPOTHECA rerum suarum, etiam ad futuras res producitur, III, 166. Inter hypothecam, et iuramentum, disparitas, 167. Vide *Pignus.* Hypotheca prior præfertur posteriori, et quomodo, VII, 126.

I

infra Juris ignorantia. Ignorantia præsumitur, ubi scientia non habetur, V, 122.

Ignorantiam allegans, qui eligit indignum, cogitur eam probare, I, 363. Præsumitur ignorantia, ubi scientia non probatur: declaratur, *ib.* Ignorantia illa quomodo probari possit, *ib.*

Ignorantis nullus est consensus, V, 52.

Ignorantia facti, non juris excusat, V, 488. Ignorantia, an, et quando excuset a simonia, VI, 210. Et pœnis ejus, 213. Ignorantia an, et quando excuset ab excommunicatione, vel alia censura, 571. Ignorantia pœnæ per legem statutæ, non

IDONEITAS ordinandorum, vel assumendorum ad aliquam dignitatem, seu officium, in dubio non præsumitur, sed est probanda, I, 475. Idoneitas, seu qualitas, alia est homini intrinseca, alia extrinseca, III, 144. Prima facie præsumitur quis idoneus, nisi contrarium probetur et quomodo istud sit intelligendum, *ib.*

IGNORANTIA præsumitur in dubio, II, 391. Ignorantia qualiter probetur, III, 22. Ignorantia exceptionis sufficienter probatur per juramentum; et cur, 206. Ignorantia juris an impediatur bonam fidem, atque præscriptionem, 236. Vide